

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:		Manuscrisele se adresează redacției „Foaia Diecezană” iar banii de prenumărațiune și inserțiuni administrației „Tipografia și Librăria diecezană” în Caransebeș Telefon Nr. 30.	Prețul inserțiunilor:	
Pe un an	18 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 10 Lei, până la 200 de cuvinte 15 Lei, de aci în sus 20 Lei	
Pe jumătate de an	9 „			
Pe un pătrar de an	4 1/2 „			
Un număr	35 bani			

Partea oficială.

La Sf. Andrei.

Nr. 2634 Șc. ex. 1921

Fund. „Nicolae Popoa”

Concurs

Pentru conferirea unui ajutor de 244 Lei din „Fundatiunea Nicolae Popoa” se escrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia diecezană”.

La acest ajutor pot reflecta învățacei români, ortodocși; cu purtare morală bună, dela orice meserie sau industrie; asemenea sodali talentați cu purtare morală bună, precum și sodali morali și cruțatori, cari vor începe meserie de sine stătătoare, preferindu-se învățacei și sodali în bransa librăriei, tipografiei și compactoriei.

Cererile de concurs sunt a se adresa Consistorului diecezan gr. ort. român a Caransebeșului, fiind instruate cu următoarele documente afăturate în original sau copii autentice:

1. Estras de botez, provăzut cu clauzula din partea preotului local competent, că concurentul și acum aparține bisericii gr. or. rom. din metropolia noastră.

2. Atestat de sărăcie dela primăria comunală vidimat și de preotul local, despre starea materială și socială a concurentului și a părinților săi.

3. Testimonii școlare și eventuale atestate de serviciu, despre progresul și purtarea morală din anii trecuți.

Caransebeș din șed. cons. plenară, ținută la 27 Oct. (9 Noemv.) 1921.

1—3

Episcopul diecezan:
Dr. Iosif. Tr. Badescu.

(n) De câte ori se perândează ziua de 30 Novembre v., când se serbează ziua sf. Apostol Andrei, gândul îmi zboară la strălucitul mitropolit Andrei Șaguna. Faptele lui inspirate de Duhul Sfânt au tras brazde așa de adânci în ogorul înțelenit al neamului nostru, încât amintirea lui din an în an devine tot mai vie în sufletul Românilor ce se împărtășesc și azi de roadele activității lui binecuvântate. El trăește vecinic prin opera sa.

Prin înființarea de nou a vechei mitropolii române dreptmăritoare a clădit un cuib cald pentru păstrarea naționalității noastre, de unde s'au răspândit razele binefăcătoare și vivicitoare ca dela un soare asupra tuturor Românilor ortodocși din Ardeal, Bănat și părțile ungurene locuite de Români. El a adunat pe Români „precum adună cloșca puii sub aripă”.

Prin organizarea mitropoliei reînființate și a episcopiiilor sufragane a îndrumat naia bisericii noastre pe calea care duce la mântuire. Biserica vie, clerici și mireni, a început să tindă spre idealuri, spre o viață morală mai înaltă, alimentată de apa cea vie, de învățătura Mântuitorului Hristos. Mireni însuflețiți de idealurile creștinismului lucrau pe întrecute pentru aprofundarea vieții religioase și morale în toate satele noastre. Cine nu-și aduce aminte de discursurile pline de idei mărețe și de duh creștinesc ale fruntașilor noștri bănațeni I. Budișian dela Boeșa și Coriolan Brediceanu dela Lugoj?

Prin Statutul organic s'a dat bisericii noastre o constituție ideală, bazată pe sufragiul universal, care dacă s'ar fi aplicat totdeauna cu bună credință și sinceritate, din partea tuturor celor ce au datorință să lucreze pentru popor, ar fi dat roadele cele mai bune în toate împrejurările.

Mai presus de toate biserica a devenit — grație acestei organizații — cetate tare și inex-

pugnabilă față de șovinismul maghiarizator al guvernelor ungurești. Fără organizația șaguniană cine știe dacă Românii ar fi putut rezista așa de bine maghiarizării?

Fără activitatea mântuitoare a lui Șaguna cine știe dacă granițele României mari ar fi putut fi estinse spre Vest până unde se extind cu tot dreptul azi?

Dacă mai amintim munca lui neobosită pentru înființarea de școli primare și secundare, activitatea lui pe terenul literaturii didactice, precum și pe cel național politic, cu drept cuvânt putem spune, că a fost un bărbat providențial.

Conducătorii de azi ai bisericii noastre din Ardeal și Banat lucrează deci numai în interesul bineprimit al poporului românesc când apără cu ultima energie organizația șaguniană a bisericii, care nu numai nu trebuie desființată, ci trebuie introdusă și în biserica vechiului Regat român.

Așa vom cinsti mai bine memoria marelui Andrei, dacă-i vom susține opera măreață.

Comemorarea mitropolitului Șaguna.

Institutul teologic diecezan și școala normală au comemorat la 30 Novembre în mod solemn pe marele mitropolit Andrei Șaguna. Profesorii și elevii au luat parte la parastasul celebrat pentru mitropolitul Andrei de către părintele protopop *Spiridon Sandru*, protopop *George Petrescu* și părintele *Virgil Musta*.

După aceea s'a ținut la institut serbarea comemorativă, cu următorul program:

Cuvânt de deschidere rostit de Dl profesor Dr. *Vasile Loichița* despre însemnătatea sărbării de azi; a urmat o declamație de clericul *Silviu Secoșan*, c. I, „Mănăstire” de Nichifor Crainic; o disertație despre viața și opera lui Șaguna de cl. c. III *I. Muntean*; „Rugămintea din urmă” de G. Coșbuc, decl. de clericul c. I C. *Celoiu*; apoi corul elevilor sub conducerea Dlui profesor *A. Sequens* a cântat imnul „La mormântul marelui Andrei”. Terminându-se acest program bine executat Dl profesor Dr. *V. Loichița* a rostit cuvântul de încheiere mulțămind oaspeților, mai ales profesorii, pentru participare.

La școala normală a avut loc ședința festivă a societății de lectură „Ioan Popasu”, la care au luat parte profesorii și învățătorii dela toate școlile, mulți ofițeri și alt public distinc. doamne și domni și elevii dela școala normală, liceu și școala civilă. Dl director al școlii normale *Ilie Orzescu* a deschis ședința cu un discurs avântat, prin care a scos în mod pregnant la iveală meritele lui Șaguna pe terenul bisericesc, școlar și politic. Elevul *I. Mihața* cl. VII a declamat bine poezia „Închinare” de I. Borcea. A urmat o disertație despre Viața și activitatea lui Andrei Șaguna, de dșoara *O. Pinciu* cl. VIII, o lucrare făcută cu toată conștiințiozitatea și cu o râvnă, care merită laudă. Dșoara *L. Craia* cl. VI a declamat foarte frumos poezia „Apos-

tolul” de Octavian Goga. Serbarea s'a încheiat cu imnul „La mormântul marelui Andrei”, executat în mod perfect de corul mixt al școlii normale sub conducerea profesorului *A. Sequens*.

În genere serbările în amintirea mitropolitului Andrei Șaguna au succes pe deplin la amândouă instituțiile diecezane.

Hirotonirea

P. Sf. Sale Episcopului Nicolae Ivan.

Episcopia dreptmăritoare a Vadului, Feleacului și Clujului, înființată acum, își are acum stăpânul și păstorul ei, în persoana părintelui arhimandrit *Nicolae Ivan*, care în 28 Septembrie a. c. a fost ales episcop, care alegere a fost întărită de Majestatea Sa Regele Ferdinand I, după ce sinodul arhieresc l-a aflat vrednic de treapta arhieriei pe nou alesul episcop.

Duminecă în 21 Noiembrie v. s'a săvârșit apoi cu mare solemnitate hirotonirea întru episcop a noului păstor. Actul sărbătorec s'a săvârșit în catedrala din Sibiu din partea I. P. Sf. Sale Domnului Mitropolit *Dr. Nicolae Bălan*, cu conlucrarea tuturor Episcopilor și Arhierilor mitropoliei noastre, anume: a P. S. Lor D. Episcopi *Ioan* al Aradului, *Dr. Iosif Tr. Badescu* al diecezei noastre, *Roman Ciorogariu*, al Orăzii-mari, și a P. S. Lor D. Arhierii *Ilarion Pușcariu* (Sibiu) și *Filaret Musta* (Caransebeș).

După terminarea actului sfânt al hirotonirii s'au rostit următoarele cuvântări, pe cari le dăm în întregime conținând date istorice:

Vorbirea I. P. S. Sale Mitropolitului Nicolae

I. P. S. Sa Mitropolitul *Nicolae*, mâncând dela cuvintele apostolului ginților „*noi sântem soli a lui Isus Hristos*” printr'o clasică cuvântare arată ca preoții și arhierii sânt solii trimiși ai Celui mai mare Impărat, slujitori ai altarului, cari au să înfățișeze în lume voința sfântă a Domnului și să îndrume oamenii a o urma. Se poate închipui o chemare mai sfântă și mai sublimă decât aceea de a vesti voia lui Dumnezeu până la marginile pământului? Și prin voia lui Dumnezeu — continuă I. P. S. Sa — ce vestim noi oamenilor? Vestim supunerea voinței noastre voiei atotsfinte a lui Dumnezeu. Supuneți-vă voia voastră voinții lui Dumnezeu, căci numai așa veți înțelege rostul vieții voastre de pe pământ, căci dacă nu veți face așa, zi de zi se va sfârâma zadarnic viața voastră și veți risipi comorile ce le-ați fi putut aduna.

Vorbește apoi despre misiunea preoțească și în legătură cu aceasta despre înnoirea conștiințelor prin puterea de prefacere a credinții, arătând, că viața se poate regenera numai prin sufletul care este pătruns de adevăratele învățături

ale Mântuitorului, de duhul evangheliei, ale căror daruri sunt și azi neistovite.

Această înnoire, această lucrare de sfințenie și spiritualizare o poate săvârși cu adevărat numai grația dumnezeiască, acea grație, care nobilitează pe om întocmai ca altoirea pe un pom sălbatic. Adevărurile și grația lui Isus Hristos prin altoire în ființa noastră cea înclinată spre păcat, îndeplinesc opera de mântuire, în serviciul căreia stau arhierii și preoții.

Azi mai mult ca oricând trebuie să ne aducem aminte, că sufletul nostru va trăi numai prin întoarcerea străduințelor noastre spre învățăturile Mântuitorului nostru Isus Hristos, spre bunurile spirituale, cu a căror putere ne vom putea îndeplini misiunea noastră, pentru binele generației de azi și al generațiilor viitoare.

Bucuria noastră e mare, căci azi solii evangheliei lui Isus Hristos, apostolii lui, s'au mai sporit cu unul, dând nou înființatei episcopii a Clujului pe păstorul ei. Credința strămoșilor noștri din acele părți a fost susținută prin păstoriarea unor vlădici din Episcopia Vadului înființată de Ștefan cel Mare și prin episcopia Feleacului situată la porțile Clujului, cum și prin episcopia Geoagiului.

Astăzi sub scutul libertății noastre naționale am strâns aceste episcopii într'un nou altar, în episcopia Clujului.

După lucrările pregătitoare azi dăm slujbașul altarului și păstorul nou episcopiei Clujului. Își primește un păstor care din tinerețele sale s'a dedicat în serviciul bisericii, mai întâi ca învățator, apoi ca preot, ca protopop al tractului Alba-Iulia, apoi ca sfetnic al Consistorului arhidiecezan de aici, iar în timpul din urmă președinte al diecezei Clujului. Cred, că Prea S. Sa cu bogata sa experiență va organiza eparhia nou înființată pentru că nu e lucru ușor organizarea din nou a unei eparhii.

Felicitând pe noul arhieru îi dorește să poată duce învățăturile Mântuitorului în nou înființata eparhie, care de atâta vreme însetoșează după ele. Dumnezeu să îți dea putere ca să-ți poți înzestra eparhia astfel, ca să poată reprezenta ortodoxia în cetatea Clujului și nu ne îndoi, că o vei putea reprezenta.

Noi te asigurăm de dragostea, bunăvoința și sprijinul nostru pentru îndeplinirea misiunii ce ai luat-o azi.

Dumnezeu să te binecuvinteze ca să poți slui pentru fericirea poporului și bunăstarea lui.

Dumnezeu să te ție la mulți ani fericiți!

Cuvântarea I. P. S. Sale Mitropolitului Nicolae a făcut adâncă impresie asupra celor prezenți.

A urmat apoi

Cuvântarea episcopului Nicolae Ivan

„Câte s'au scris mai înainte spre învățătura noastră s'au scris, ca prin mângâierea scripturilor nădejde să avem”.

Pavel Romani XV. v. 4.

Inalt Preasfinția Voastră!

Cu ajutorul lui Dumnezeu celui atotputernic, vedem azi reînviată vechia Episcopie a Vadului, ctitoria lui Ștefan cel Mare și Sfânt, gloriosul Domn al Moldovei.

Cugetul nostru se îndreaptă plin de evlavie către acele timpuri îndepărtate, din cari s'au strecurat până în zilele noastre puține rămășițe scrise despre înființarea acestei Episcopii și despre dezvoltarea ei în cele dintâi faze a existenței sale istorice din veacul al XV-lea până în prima jumătate a veacului al XVII-lea.

Dar și din aceste rămășițe puține și reslitate, învățații neamului și ai bisericii noastre, au reușit să ne înfațișeze icoana timpului, în care a luat ființă Episcopia Vadului, stabilind seria vlădicilor, cari au cârmuit duhovnicește poporul nostru dreptcredincios din părțile nordice ale Transilvaniei.

Cu prilejul acestei sărbători, cred a fi dator a spicui câteva mărturisiri din cecece s'a scris mai înainte, spre învățătura noastră, cum zice Sf. Apostol Pavel, ca prin mângâierea scripturilor nădejde să avem.

A fost voia lui Dumnezeu, ca în timpul domniei strălucite a lui Ștefan cel Mare în Moldova, Ungaria să aibă în persoana vestitului Mateiu Corvinul un craiu de viță românească. Acesta înstrăinat de spița neamului din care s'a ridicat, a pornit cu oaste contra lui Ștefan, dar a fost biruit, rănit și fugărit la Baia cu toată oștirea.

Mai târziu, văzând primejdia turcească, s'a împăcat cu Ștefan și au încheiat o alianță pentru a apăra țările lor și creștinătatea de primejdia musulmană și ca zălog pentru sinceritatea și durată a acestei înțelegeri, i-a dat lui Ștefan Ciceul și Cetatea de baltă cu o mulțime de sate românești în stăpânire.

Ștefan cel Mare, în adâncă sa înțelepciune, prevăzând că lucrurile lumești sânt schimbătoare, iar cele bisericesti mult mai statornice, având biserica creștină dela Mântuitorul nostru Isus Hristos făgăduința veșniciei, — ca să creeze pentru poporul nostru din părțile nordice un scut de ocrotire, a înființat la Vad o Episcopie.

Păstorii sufletești, cari au cârmuit poporul nostru din scaunul acestei Episcopii a Vadului, au păstrat cele mai frățești și mai strânse legături cu Inalta Ierarhie a Moldovei, acolo își primeau

hirotonirea și din vestitele mănăstiri moldovene își culegeau cunoștințele și învățătura de carte bisericească. Gândul lor se îndrepta cu toată încrederea și spre locul de veșnică odihnă a Slavitului Voevod Ștefan cel Mare, spre mănăstirea Putna.

Astfel la anul 1539, unul din cei mai vestiți Episcopi ai Vadului Anastasie „trimitea darul său agonisit cu inimă sfântă și luminată“ și din toată bunăvoia la mănăstirea Putna, ca să i-se facă pomenire în vecii vecilor. Dovadă, că știau prețui însemnătatea acestei mănăstiri, în care sânt sălășluite sfintele Moaște ale pururea slavitului Ctitor și Domn Ștefan.

Turburările religioase, cari au frământat fără încetare pe toți locuitorii Transilvaniei, n'au cruțat nici Episcopia românească a Vadului.

De aceea în timpul propagandei calvine, pare a i se pierde urma, ca a unui izvor, care se ascunde pe o distanță oarecare de loc sub scoarța pământului, ca mai târziu să iasă iarăș la iveală.

Dar și pentru timpul cât a fost sugrumată Episcopia Vadului, amintirea ei s'a păstrat în titlul Mitropoliților noștri din Alba-Iulia, ca o dovadă, că ei nu voiau să dea uitării o ctitorie atât de însemnată, ci așteptau întărindu-și sufletul și cu nădejdea și cu mângăierea scripturilor până la sosirea vremii, care avea să înlătorească toată goana și prigoana, să stângă toată dușmănia și răutatea aducând biruința dreptății și făcând posibilă reînvierea Episcopiei Vadului.

„Acum a sosit vremea care sfințește pe toți“, am văzut răsărind și pentru noi soarele dreptății, am simțit cu toții, că în milostivirea sa cea mare Dumnezeu părinților noștri, după ce ne-a dat tărie să purtăm jugul îndelungatei suferințe și încercări, a început a-și întoarce fața sa spre noi, înveselindu-ne cu roua dreptății sale și cu tot darul cel desăvârșit, care se pogoară dela Părintele Luminilor.

Iată-ne deci acum în zilele gloriosului nostru Rege Ferdinand, întruniți în acest sfânt lăcaș la o serbare, pe care ierarhia bisericii noastre și poporul nostru dreptcredincios o așteaptă de veacuri cu mare dor, cu un dor sfânt, pe care nici o prigonire, nici o vijelie nu l-a putut stinge din inima sa.

Serbarea aceasta e ziua sfințirii celui dintâi Episcop la reînviata Ctitorie a lui Ștefan cel Mare.

Și dacă bunul Dumnezeu m'a învrednicit, ca, eu smeritul rob și slujitor al sfântului său altar, să fiu chemat la această mare și sfântă slujbă și încă în această biserică, la a cărei înălțare dela punerea pietrii fundamentale, până la deschiderea și darea ei destinațiunii sale, am avut parte cu alți vrednici membri ai Consistorului arhiepiscopozan, mărturisesc cu toată since-

ritatea inimii mele, ca nu-mi este cu puțință să gasesc în clipele acestea cuvinte de ajuns, ca să mulțamesc Tatălui ceresc, pentru toate câte a făcut mie, privind spre smerenia robului Său, — nu știu cum voi aduce mulțumită cuvenită Maiestății Sale Preaînălțatului nostru Rege Ferdinand I, care a binevoit a da Inalta Sa aprobare alegerii mele de Episcop, nici Onorațiilor Membrii ai Sinodului eparhial, cari m'au învrednicit cu încrederea lor, nici Preasfințitorilor Membri ai Sinodului episcopesc, cari au examinat această alegere și nici celor ce au ostenit azi cu atâta osârdie la ceremonia sfințirii mele de Episcop al Vadului și în special Mitropolitului meu legal și canonic al Ardealului, I. P. S. Sale Domnului Nicolae.

Îi rog pe toți să-mi stea în ajutor, ca întreaga sarcină grea și răspunderea mare a Episcopiei, să o pot purta cu vrednicie pe umerii mei încărcăți și de povara celor 40 de ani ai preoției mele, pusă în slujba bisericii.

Din parte-mi făgăduiesc solemn, că voi căuta să păzesc legea, să propovăduiesc respectul pentru adevăr, voi alerga și mă voi strădui neconținut să fac tot ce-mi stă în puțință pentru înălțarea sfintei biserici ortodoxe și pentru progresul patriei noastre iubite și întregite.

Nu imi va fi preget a sfătui și îndruma pe iubiiții mei fii sufletești, a mă coborî cât mai des în mijlocul lor, dând ajutor preoților și protopopilor, pe cari îi socotesc ca pe adevărații mei tovarăși de muncă și împreună slujitori la altarul Domnului.

În același timp voi cultiva relațiile cele mai bune cu căpeteniile civile și militare ale statului nostru, luminând poporul neconținut și povățuindu-l spre căile Domnului.

„Străjuște Dumnezeule cu sfinții Tăi îngeri păzitori toate cărările vieții și ale păstoririi mele, întărește-mi pașii bătrâneții mele, ocrotește-mi turma cu brațul Tău cel înalt și făcător de minuni. Doamne al puterilor fii cu noi, cu iubita noastră preoție și cu dreptcredinciosul nostru popor.“ Amin.

După aceea au urmat recepțiunile și prânzul festiv, dat de I. P. S. Sa Domnul Mitropolit Nicolae în onoarea noului episcop.

Felicităm și din parte-ne pe nou alesul Episcop Nicolae și rugăm pe bunul Dumnezeu să-i dea putere deplină sufletească și trupească în greaua dar nobila misiune ce a primit-o.

Date biografice.

Noul episcop N. Ivan este născut la 17 Mai 1855 în comuna Aciliu jud. Sibiu. A terminat studiile la liceul de stat din Sibiu, luând bacalaureatul la 28 Iunie 1874. În Iunie 1877 a terminat studiile teologice în Sibiu și s'a aplicat la școala din frunțașă comună Săliște ca învățător, până la 1884, făcând frumos progres în învățământ.

De aici a trecut în serviciul statului ca spiritual la penitenciarul din Aiud și catehet la gimnaziul de acolo, făcând eminente servicii bisericii și culturii naționale până la 1890 când a fost chemat ca redactor responsabil la „Telegraful Român” organul metropoliei ortodoxe al cărui colaborator extern fusese dela intrarea sa în oficii publice.

În anul 1892 a fost invitat de reprezentanții clerului și poporului la postul de protopop al tractului Alba-Iulia, unde a eselat prin activitate extraordinară, înființând școli, plăsând învățători de seamă și zidind edificiile de școli corespunzătoare și bisericii noi solide.

În anul 1897 a fost ales de asesor al consistorului arhidiecezan din Sibiu unde a fost până la 1919.

În 1919 a fost ales de preșident al Consistorului eparhial din Cluj unde a cumpărat o casă pe seama diecezei, fără ca să o coste un ban, a inițiat colecta pentru zidirea catedralei din Cluj ajunsă azi la 200.000 Lei care colectă e în curgere, a organizat Consistorul după toate normele constituționale și a obținut locul cel mai frumos din parcul „Cuza Voda” dela orașul Cluj pentru ridicarea catedralei.

Dela 1880 până acum a fost ales membru în reprezentanța județelor Alba-inferioară, Sibiu, a fost pe urmă președintele „Clubului românesc” din Sibiu până la 1918, — și a purtat luptă cu sașii pentru dobândirea drepturilor cetățenești ale românilor din orașul și județul Sibiu. Din 1906 — 1918 a fost vice-președinte al comitetului partidului național, din 1898—1919 a fost membru al comitetului central al Asociațiunii pentru literatura și cultura poporului român, a fost membru al Congreselor naționale, al Sinoadelor eparhiale și al Consistorului metropolitan. Azi e președinte al Eforiei școlilor medii din Cluj, e vice-președinte al societății femeilor ortodoxe în care calitate a contribuit la restaurarea bisericii din Cluj și e vice-președinte al societății pentru ocrotirea orfanilor de războiu.

A scris multe articole în ziarele „Telegraful Român” „Gazeta Transilvaniei” „Tribuna” „Foaia Poporului” ș. a.

A publicat în broșuri „O pagină” din lupta noastră pentru existență, un mănunchiu din păcatele sistemului prăbuisit, „Copilul de suflet” „O căsătorie la țară” „Cantorul Ariton” și Monografia comunei Săliște.

Pe teren economic a înființat în 1907 Banca Vatra din Cluj, al cărei președinte a fost de atunci până azi, a conlucrat la înființarea băncii Lumina din Sibiu al cărui președinte a fost dela 1910—1921, a fost președinte al Casei de păstrare din Miercurea—și membru în consiliile de administrație la „Mureșana” din Reghin și consiliul de inspecție al băncii generale de asigurare din Sibiu.

În 1919 luna Septembrie a intrat în tagma monahală ca protosințel, și în 1920 Ianuarie 20 a fost înălțat la rangul de Arhimandrit.

În alegerile generale din Octombrie 1919 a fost ales unanim de senator al cercului Sibiu—Săliște.

Iubileul Ioan Vidu.

Azi se serbează la Lugoj cu mari festivități iubileul de 40 de ani de muncă asiduă și plină de roade a lui *Ioan Vidu*, învățătorul (azi profesorul) și neîntrecutul compozitor de piese muzicale rupte din inima poporului, ca Lugojana, Negruța, Coasa etc., dirigentul corului dela Lugoj, vestit în toată România mare, care în timpuri vitrege a ținut trează, cu ajutorul muziciei, conștiința națională în Banat.

Ne asociem și noi cu toată inima la urările de bine ce i-se aduc sărbătoritului cu acest prilej.

Programul serbărilor este următorul:

Serenadă dată de toate corurile reuniunilor de muzică participante la locuința Maestrului *Ioan Vidu*; în seara zilei 17 Decembrie st. n. 1921.

Participare în corpore la serviciul divin oficiat la Biserica greco-ortodoxă, în ziua de 18 Decembrie ora 9 $\frac{1}{2}$ a. m.

Ședință festivă în Palatul Prefecturii la ora 11 $\frac{1}{2}$ a. m.

1. Cuvânt de deschidere, rostit de *Dr. V. Lohan*, președintele comitetului diriguitor.

2. Discurs ocazional, rostit de *Dl. Gh. Lipovan*, președintele Asociației învățătorilor din Caraș-Severin.

3. Discurs ocazional, rostit de *Dl. I. Marila*, revizor școlar.

4. Prezentarea diplomei de onoare din partea Asociației învățătorilor.

5. Prezentarea „Omagiului” din partea Comitetului diriguitor al jubileului.

6. Prezentarea darurilor din partea comitetului diriguitor și al Reuniunii române de cântări din Lugoj.

Concert dat de corurile participante în sala Teatrului orașenesc. Începutul la ora 4 d. p.

Banchet, dat în onoarea sărbătoritului, la ora 8 $\frac{1}{2}$ seara în sala mare a Hotelului „Dacia”.

Cuvântare

rostită la sfințirea clopotelor noi a s. biserici din comuna Vucova de parohul Avram Ciocol.

„Aduceți daruri, cinste și preamărire lui Dumnezeu, frații mei, veniți de vă închinați și vă rugați Lui”.

I. Cor. 28—29.

Iubiților Creștini!

În anul de tristă amintire 1914, în 29 Iulie st. n. s'a făcut chemarea pentru mobilizarea generală, chemând la arme pe toți voinicii satelor, și apoi s'a început războiul mondial, care a durat până târziu în toamna anului 1918.

În cursul acestui războiu, la anul 1916, când și România a prins arma contra dușmanului pentru desrobirea pământului strămoșesc și a fiilor neamului românesc, fosta stăpânire prin autoritățile sale militare ni-a reviriat două clopote, pe cel mai mare și pe cel mai mic, iar în anul următor 1917, clopotul mijlocar. Așa a rămas biserica noastră, — din trei clopote ce avea, fără nici unul.

La începutul anului 1918 pe calea repartițiunii de numărul de casă 10 cor. și pe lângă unele mici daruri benevole, am adunat suma de 1400 cor. în banii de atunci și am procurat un clopot de oțel, pe care primindu-l în ziua Buncivestirii (25 Martie) a aceluși an, l-am sfințit și așezat în turnul bisericii, spre mângaierea noastră a tuturor. — Iar acum din dărnicia noastră, a creștinilor buni de inimă vedem înaintea noastră aceste două clopote, atât de frumos și armonic lucrate, pe cari le-am sfințit după rânduiala și tipicul bisericii noastre ortodoxe amăsurat învățaturii sf. Ap. Pavel către Timotei (cap IV. v. 5), care zice: „Toată făptura... se sfințește prin cuvântul lui Dumnezeu și prin rugăciune”.

Aceste două clopote vestesc în timpuri îndepărtate, cumă unde este lipsa mai mare, acolo ajută Dumnezeu și că pe lângă toate încercările și piedecile noi nu ne lasăm, nu desnădăjduim, pentru că noi vrem să lucrăm, noi vrem să ne susținem, căci cu noi este Dumnezeu.

Deci, iubiți creștini, se cuvine nouă astăzi să ne bucurăm, cugetând că marea încercare a trecut, ea a

fost numai o probă. Pământul e numai un loc de proba care ne încearcă puterea și celce rezistă, acela se susține. Fiind noi în lipsă și strămoșoare, într'una ne șoptește îndemnul suflului nostru: „Aduceți daruri, cinste și preamărire lui Dumnezeu, frații mei, veniți de vă rugați Lui“. Și noi trebuie să înțelegem acest glas de chemare. Cine nu-l înțelege, acelaia înzădar îi bați la ureche. Noi am înțeles lipsa noastră și la indemnul suflului nostru am întreprins o colectă, la care am contribuit din inimă curată cu cecece ni-a dat Dumnezeu și rezultatul darurilor noastre este de 50 de miji metriche de grâu, care prefăcute în bani dau suma de 12.250 lei. La suma aceasta s'a adăus suma de 829 lei 25 bani, caștigați din recivirarea clopotelor avute, 527 lei daruri în bani, care la oalta dau suma de 13.506 lei, prețul clopotului acestui mai mare; iar al doilea clopot l-am dăruit eu cu soția mea spre preamărirea lui Dumnezeu ca mulțumită că m'a invrednicit a trăi între voi și a siuji la sfatul altar timp de 31 ani, cari se vor împlini în ziua anului nou ce urmează, și ca indemn pentru voi intru cinstirea casei lui Dumnezeu.

Cât de mare însemnătate au clopotele, iubiților creștini! În luna aceasta stricată, în care se lațește necredința în Dumnezeu, trufa, vicleșugul, minciuna, ura, dușmănia și toate păcatele, cari sunt slăbiciunile celor mai mulți oameni din viața aceasta, când ne chiamă clopotele cu vocea lor armonioasă ca o muzică de bun acord, ne pătrund întreaga noastră fiioță, prin vibrațiunile lor ne încălzesc inima și ne trezesc sufletul, și când se umple văzduhul de sunetul ce-l revarsa, -- atunci tot se mai afla un suflet de om bun, creștin adevărat, caruia îi trage atențiunea spre cele înalte și cerești, îl pătrund, ca și cum i ar zice: vei muri, iar eu te însoțesc când te vor duce la mormânt; tu însă gândește la sufletul tău pânăce mă mai auzi.

Clopotele bisericii, iubiților creștini, iau parte la cele mai însemnate momente din viață. Ele ne chiamă la muncă sfântă, la rugăciune, intru preamărirea lui Dumnezeu, spre mântuirea sufletului și spre întărirea credinței. Clopotele bisericii cu glasul lor jalnic și tânguitor piâng pe toți de orice etate, bărbați și femei, petrecându-i la locul de odihnă, petrecându-i la mormânt. Ele ne deșteaptă la întâmplări de jale comuna, la pacoste și foc groaznic, și când cerul se tulbură și ne amenință cu nori grii, cu ploii torențiale și cu grindină, atunci suna clopotele bisericii, îndemnându-ne, ca în acel moment toți într'un cuget să ne rugăm lui Dumnezeu să ne scape din primejdie. Clopotele sunt cu noi la bucurie și la dureri și de aceea le iubim atât de mult glasul lor. Așa să considere fiecare din noi glasul clopotelor ca glasul lui Dumnezeu ce sună în văzduh. Și când ne cheamă clopotele, iubiților creștini, veniți totdeauna, în toate Duminicile și sărbătorile aici, în casa lui Dumnezeu, care, precum esplică Ap. Pavel (I. Timotei III. 15.), este biserica, și pășind pragul bisericii toată grija cea lumească să o lăpădam și cu evlavie deplină să ascultăm dumnezeiasca slujbă și să ne rugăm lui Dumnezeu ca să ne invrednicească a îndeplini roadele credinței și să săvârșim fapte bune creștinești, care lucru se recere dela unii fiecarele dintre noi acumia mai mult decât altădată.

Iubiți și întăriți biserica prin darurile voastre, aduceți cinste și preamărire lui Dumnezeu, frații mei, veniți de vă închinați și vă rugați Lui pentru mântuirea sufletului.

Fiiți într'o înțelegere, fiiți în pace între voi, într'un cuget, păstrați inima și sufletul curat! Acestea sa vă conducă în întreaga voastră viață și atunci să știți,

că clopotele acestea vor vesti până în cele mai depărtate veacuri, despre curățenia și taria credinței noastre stramoșești. În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

S T I R I

P. S. Sa Dl Episcop diecezan a fost săptămâna aceasta la Sibiu la congresul național bisericesc. De acolo a plecat la București pentru a participa la ședințele Constituantei bisericești.

Instalarea Episcopului Nicolae Ivan la Cluj se face mâine în 6 Decembrie la serbătoarea Sf. Nicolae.

O tristă aniversare. În 25 Novembre v. a. e. s'a împlinit un an dela săvârșirea fiorosului atentat anarhist dela senatul român din București, căruia au căzut victima episcopul gr. cat. de Oradea-mare Dr. D. Radu, ministrul Greceanu și senatorul Spiru Gheorghiu. Tot atunci a fost grav rănit la braț și episcopul Roman Ciorogariu. În această zi s'a celebrat un parastas pentru odihna sufletelor celor 3 victime de către însuș mitropolitul primat asistat de clerul catedral. Parastasul s'a celebrat în însaș incinta Senatului. Au azistat senatorii, ministrii și membrii sf. Sinod.

† **Florica Manolescu**, mama D-lui profesor Matei Manolescu dela liceul „Traian Doda“ din loc, a reposit zilele trecute la Râmnicu-Sarat, în etate de 60 de ani. Odihneasca în pace!

† **Carol Emmer**, unul din cei mai de frunte măiestri din Caransebeș, iubit și stimat de toți cari l-au cunoscut, a reposit Sâmbătă în etate de 66 ani și a fost inmormântat Luni în 20 Novembre conform ritului rom. cat. Dânsul a fost prezidentul de onoare al Societății filharmonice, membru sprijinitor al Reuniunii române de cântari, membru al reuniunii meseriașilor, etc. Inmormântarea a fost foarte frumoasă luând parte toate societățile și corporațiunile, al căror membru a fost defunctul. Au participat: societatea filharmonică, în frunte cu prezidentul ei Dl primar *Er. Pauck*, care a rostit și un panegiric la mormânt; Reuniunea rom. de cântari, care a cântat o duloasa cântare; reuniunea germană de cântari, reuniunea de pompieri, meseriașii și numărós public. Odihneasca în pace!

Conferințele cercului didactic din loc. Duminica trecută Dl profesor dela liceul „Traian Doda“ din loc *Ian. Călin* a ținut încă o conferință din Istoria Românilor, ca o continuare a celei dintâi. Conferința a tratat despre continuitatea Românilor în Dacia lui Traian, combatând teoria lui Rösler și arătând în mod evident că partea preponderantă a coloniștilor romani ai lui Traian nu s'a retras cu legiunile lui Aurelian dincolo de Dunăre. La conferința a luat parte un public destul de numeros, mai ales profesori cu soțiile lor și mulți elevi dela școala normală, școala civilă și liceu. Ar fi de dorit, ca aceste conferințe sa fie cât mai bine cercetate. Pe vremea Maghiarilor intelectualii unguri își țineau de o dorință patriotică să participe la conferințele profesorilor unguri. Să facem și noi asemenea. Joi în 2 Decembrie a ținut Dl profesor *I. Costinescu* o conferință interesantă și instructivă din domeniul astronomiei despre Soare, Pământ, Lună, planete și comete.

Reuniune nouă în Caransebeș. În orașul nostru s'a înființat reuniunea femeilor de meseriași pentru ajutorarea tinerilor, cari îmbrățișează meseriile. Reuniunea aceasta a aranjat Sâmbătă în 27 Novembre v. un con-

cert urmat de reprezentatie teatrala, care a reusit foarte bine. Mai mult a lucrat si a ostenit dna Elena Sintay. Reuniunea filharmonică și-a dat și deastădată prețiosul seu concurs executând în mod artistic neîntrecut „Frumoasa Gabatea de Suppé” și „Preludiu și Siciliana” din „Cavaleria rusticana” de Mascagni, sub mânastra conducere a Dlui primar al orașului nostru Fr. Pauck. Dșoara Ana Blaj, originară din Lugoj, țevă a Conservatorului Cornetti din Craiova, a delectat publicul cu câteva cântece românești de toată frumusețea din colecția Dlui Tib. Brediceanu și cu 2 cântări clasice, secerând aplauze binemeritate. Voce dulce, timbru plăcut, școală, pășire sigură. Acompañimentul la pian l-a susținut dl profesor Antonie Sequens. A urmat piesa teatrală în limba germană „Recept gegen Schwiegermütter” de W. Lange, predată fără cusur de Dnii Ferd. Halász, Dșoarele Linus Böckle, Lilli Grochowina, Dna Ana Schmidt, dnii Victor Schmidt, Ferd. Wehry, Alex. Tóth; apoi s'a jucat comedia românească într'un act „Vacanții” prin Dnii Vichentie Ardelean, Dna Elena Sintay, Dșoara A. Ungureanu, Dl I. Țăran, Dl îng. Negrei, Dșoara Cati Bănuțiu, Dl Bujor Barbu, Dșoara Nuți Jianu și Dl Achim Măloia, cari s'au achitat pe deplin. Ar fi fost mai bine, ca petrecerea aceasta să se fi ținut nu în vremea postului. Să ținem mai mult la datorințele noastre de buni creștini.

Cununie. Aflăm cu bucurie, că Dșoara Ana Milea din Gurarâului (lângă Sibiu), care a jucat atât de bine pe „Baba Hârca” aici în Caransebeș cu ocaziunea excursiunii de astă toamnă a învățătorilor și învățătoarelor dela cursul de vară din Deva, și-a serbat zilele acestea cununia cu Dl Valeriu Stănilă din Vale. Felicitările noastre!

Sfințirea clopotelor noi la biserica din Vucova. La inițiativa și îndemnul părintelui Avram Ciocoi diu Vucova comuna bisericească pe calea colectei și-a procurat un clopot mare de 250 klg., care a costat 13.606 lei, iar părintele Avram Ciocoi cu dna a procurat pe spesele proprii un clopot de 58 klg. și l-au dăruit bisericii noastre, care clopot a costat 4000 lei la turnătoră de clopote Antoniu Novotny din Timișoara. — Aceste două clopote s'au sfințit cu deplină evlavie Duminecă în 7/20 Noemvrie a. c. în prezența poporului credincios, care cu mare bucurie a luat parte la sfințirea lor și după s. liturgie au ajutat monterului trimis de firma Novotny spre a le așeza în turn. La sfințirea clopotelor părintele Avram Ciocoi a rostit o frumoasă cuvântare pe care o trimit alăturat, dimpreună cu lista de contribuire, spre publicare. Deci, din însărcinarea On. comitet parohial, în numele întregii comuni bisericești din Vucova aduc și pe calea aceasta mulțămită publică tuturor celor care au contribuit la colectă, cât mai vărtos părintelui Avram Ciocoi și doamnei pentru contribuirea foarte însemnată de 35 măși metrice de grâu și pentru clopotul ce l-au donat în suma de 4000 lei pe sama s. noastre biserici. — Dumnezeu să le primească darul și să le dea sănătate și mulți imitatori. Vucova în 9/22 Noemvrie 1921. Pavel Drinca, învățător.

Colectă. Creștinii, cari au contribuit la colecta în grâu, întreprinsă în scopul procurării clopotului mare pe seama bisericii ort. române din Vucova în anul 1921. Avram și Ana Ciocoi, preot 3500 klg. Ioan Răchitan, comerciant 100 klg. Trăilă Subu, epitrop 1 50 klg. Trăilă Iiva, comand. corului 53 klg. Pavel Drinca, învățător 50 klg. Ioan Micșa 53 klg. Trăilă Bakdu, m. com. 50 klg. Martin Dămian 50 klg. Petru Fonoș 43 klg. Gheorghe Fonoș 42 klg. Iulian Ionescu 35 klg. Trăilă Jurca, m. com. 35 klg. Ioan Dămian 40 klg. Avram Rămneanțu 30 klg. Trăilă Ionescu 30 klg.

Trifon Mascovescu 30 klg. Ruja Trulici 29 klg. Trăilă Ionescu, epitrop II 25 klg. Martin Cărmăț, m. com. 25 klg. Geza Matheides s. cercual 50 klg. Pavel Filip 25 klg. Nicolae Iancuți 25 klg. Iosif Samuilă 25 klg. Petru Drăgan 25 klg. Gruia Todorescu 25 klg. I. Cărmăț 25 klg. Gheorghe Rămneanțu 25 klg. Marcu Micșa, m. com. 25 klg. Trăilă Ionescu 25 klg. Ioan Filip 20 klg. Ioan Neamțu 22 klg. Petru Roșu 20 klg. Moisă Barbosu 25 klg. Ioan Gaja 15 klg. Ioan Micșa 15 klg. Teodor Purceluș 15 klg. Păun Pețiu 15 klg. Petru Cojocariu 15 klg. Petru Jebelean, m. com. 15 klg. Eva Solomon 14. klg. Alexandru Iacob 13 klg. Pavel Cărmăț 13 klg. Miron Jurca 13 klg. Iosif Iancuți 12 klg. Iulian Cărmu, inv. penz. 12 klg. Trăilă Fonoș 17 klg. Trăilă Ionescu 10 klg. Marcu Cimponeriu 10 klg. Trăilă Filip 10 klg. Dănilă Ionescu 10 klg. Nicolae Iancuți 10 klg. Nicolae Guran 10 klg. Nicole Cerna 10 klg. Petru Iancuți 10 klg. Iosif Roșu 10 klg. Trăilă Singuran 10 klg. Rusalin Ionescu 10 klg. Martin Iancuți 13 klg. Ioan Ursulescu 12 klg. Mihai Omoc 12 klg. Traian Dobândă 8 klg. Petru Burai 8 klg. Semenica Lep 6 klg. Pavel Guleran 5 klg. Iuliana Baklu 6 klg. Miron Burai 4 klg. Suma totală 5000 klg. În bani: Vichente Drăgan 222 lei, Ioan Romănu 50, Trăilă Ionescu m. com. 40, Petru Ionescu argăs. 30, Petru Blaj 20, Nicolae Filip 20, Iosif Brancu 15, Petru Ionescu 15, Petru Prodan 10, Elena Filip 10, Petru Micșa 10, Ioan Guleran 15, Trăia Popovici 10, Ioan Samuilă 10, Martin Gaja 10, Trăilă Meilă 10, Ioan Stoiadin 10, Domnica Crainic 10, Nicolae Iancuți 5, Maria Dobosan 5, Nicolae Fonoș 5, Trăilă Filip 5, Nicolae Freancotă 10 lei. La oltă 547 lei.

Alegere de preot. În 20 Noemvrie a. c. a fost alegerea de paroh în frunțașă comună Logojel, alegerea s'a ținut sub conducerea Prea On. Domn protopresbiter Dr. George Popoviciu; a fost ales preotul Ioan Alexandrescu din Verendin care a întrunit 123 voturi.

Schimb de deținuți între Români și Maghiari. Săptămâna trecută s'a făcut la granița română-maghiară dinspre Oradea-mare schimbul deținuților politici români și maghiari. Deținuții maghiari nu s'au întors cu plăcere în țara lor, zicând că s'au simțit bine în România, unde autoritățile i-au tratat bine. Deținuții români, din contră, s'au întors cu mare bucurie în țara românească, căci Maghiarii nu s'au purtat bine cu ei, au fost arestați, unii timp de doi ani, fără să li-se i-a interogatoriu. Mulți din ei au fost bătuți. Iată lista românilor, cari și-au câștigat libertatea și au fost aduși peste granița: Manoilă Camil din Lipova, Stefan Cernă din Timișoara, Zisu Teodorescu, Ioan Cerna locotenent din Timișoara, Dr. Pulca Natanail, Dim. Crăciunescu sublocotenent din Craiova, Ioan Terfea student în medicină, Ioan Ciorea mecanic, Sim. Avramescu din Deva, Stefan Ardelean din Arad, Victor Firu, fiul deputatului Nic. Firu din Oradea-mare, Stefan Șuta oficianț la tribunal, din Satu mare, Nic. Lazar din Sighișoara, Virgil Popovici din Sighișoara, Romeo Popescu din Beiuș.

Dela Asociațiune primim spre publicare următoarele notițe: 1. Grăbiți și cumpărați biletele dela loteria „Asociațiunei”. Tragerea dintăiu irevocabil la 31 Decemvrie 1921. Cu douăzeci (20) Lei puteți câștiga 100,000 Lei. Biletele sunt de vânzare la toate băncile din toate centrele. 2. Domnii deșitari ai loteriei „Asociațiunei” sunt rugați a comunica biurolui central, Sibiu, strada Șaguna 6, până la 25 Decemvrie a. c. seriile și numărul biletelor vândute, trimițând totodată și costul lor. Biletele nevândute le vor reține pentru desfacere în anul viitor.

CONCURSE.

Pentru îndeplinirea unui post de *învățător* la școala confesională ortodoxă română din **Iladia**, protopresbiteratul Biserica-albă, se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană”.

Emolumente:

1. Salar în bani gata 750 Lei, iar restul ca întregire este votat dela stat.
2. Pentru participarea la adunarea generală și la adunările despărțăminteilor învățătoresți 30 Lei.
3. Pentru scripturistică 12 Lei.
4. Dela înmormântări unde va fi poftit 1 Leu, la înmormântări cu liturghie 2 Lei.
5. Locuință liberă și grădina estravilană de 400 st. □
6. Alesul învățător e îndatorat a cerceta regulat sf. biserică, a instrua tinerimea școlară în cântări bisericești și funebrale.
7. A purta agendele scripturistice ale comitetului și sinodului parohial.
8. A compune socioțile bisericești și ale cultului pe lângă o remunerație de 20 Lei.

Preferiți sunt cei cu cunoștințe muzicale spre a conduce corul vocal existent. De încălzirea salei de învățământ precum și de curățirea ei se îngrijește comuna bisericească.

Recursele instruate cu documentele de lipsă au a se înainta Venerabilului Consistor diecezan în Caransebeș, iar recurenții sunt poștiți a se prezenta în vreo Duminică sau sârbătoare în sf. biserică spre a-și arăta dexteritatea în tipic și cântarea bisericească, nici decum însă în ziua de alegere.

Iladia din ședința comitetului parohial, ținută la 8/21 Sept. 1920. 1—3

Ilie Catina m. p.
preș. com. par.

George Verca m. p.
not. com. par.

În conțelegere cu Consistorul diecezan.

Pentru îndeplinirea postului de *învățător* la școala confesională gr. ort. română din **Boldur** se escrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană” pe lângă următoarele emolumente:

1. Salar dela comuna bisericească 600 Lei.
2. Întregirea dela stat în sumă stabilită.
3. Cortel în natură cu grădina de legumi 800 □ st.
4. Un intravilan sub Nr. 73 de 1600 □ st.
5. Trei jugere pământ arător.

6. Pentru scripturistică 15 Lei.

7. Pentru adunare și conferință 40 Lei.

Dela înmormântări unde va fi poftit 2 Lei.

Este însă obligat a purta agendele scripturistice ale comitetului și sinodului parohial. A compune socioțile bisericii și ale cultului.

După intravilane și pământul folosit solvește însuși învățătorul toate dările.

Alesul învățător e îndatorat a cerceta regulat sfânta biserică la toate slujbele dumnezeiești, a purta cantoratul în și afară de biserică, a instrua tinerimea școlară în cântările bisericești și funebrale.

Vor fi preferiți cei cu cunoștință muzicală.

Recursele instruate cu documentele de lipsă au a se înainta Prea Onoratului Oficiu protopresbiteral în Logoj, și recurenții sunt poștiți a se prezenta în vre-o Duminică sau sârbătoare în s. biserică, nici decum în ziua de alegere.

Boldur din ședința comitetului parohial ținută la 17 Octomvrie 1921. 1—3

Vasile Vodă
președ. com. par.

Iulian Blajovan
notariu.

În conțelegere cu mine: *Dr. George Popoviciu*, protopresb.

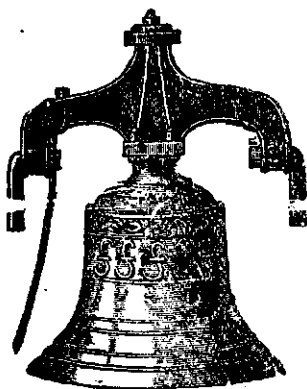
Mulțămită publică.

Nefiind în stare să mulțămim personal tuturor celorce ne-au mângăiat în durerea noastră cea mare cu ocaziunea trecerii din viață a scumpului și neuitatului nostru

Carol Emmer,

exprimăm pe calea aceasta Dlui primar Fr. Pauck, care nu numai a participat la înmormântare cu Reuniunea filarmonică împreună cu orchestra, dar a rostit și un pătrunzător discurs de adio, mulțămita noastră ferbinte. Totodată mulțămim din adâncul sufletului Reuniunii române de cântări, corporațiunii meseriașilor, Reuniunii de invalizi și pensioniști, veteranilor, clubului de pescuit și de vânat, delegației pompierilor din Timișoara și Orșova, corporațiunii pompierilor din Logoj, Caransebeșul nou și Caransebeș precum și tuturor celor ce prin participarea lor la înmormântare au dat iubitelui nostru decedat ultimul onor pământesc.

Jalnica familie Emmer.

FIUL LUI ANTONIU NOVOTNY,

turnătorie de clopote

și fabrică de scaune de fer pentru clopote

TIMIȘOARA-FABRIC.

36—52

Calculări de preț să trimit gratuit.